

Период. списание на Бълг. Книж. Дружество. Кажете ни, молимъ ви се, може ли да бжде човѣкъ хладнокрѣвенъ къмъ такъвъ единъ идиотически бѣлвочъ, който е излѣзълъ изъ устата на едно докачено авторско прѣподобие? Можете ли даже и вие да се не посмѣете на г. Войникова, който, за да запази своето безцѣлно Ржководство за Словестностъ, се е затулилъ задъ гърба на дѣда Блъскова и говори явно като день, че никакъвъ камшикъ, критически или волски, жури-наленъ или исторически, е неспособенъ да вразуми нашитѣ гениални бездарници и да ги накара да се оставятъ отъ севдата да пълнятъ българската литература съ буклукъ. Кажете ни, молимъ ви се, какво трѣбва да прави критиката съ подобни самолюбиви бездарности?" На тоя въпросъ Ботйовъ самъ си отговаря: „Ние мислимъ, продължава той, че ако би билъ живъ Бѣлински, на когото и идиотитѣ захванаха да тревожатъ коститѣ, той би казалъ: „Господа, нѣмате ли лудница?" (Съчинения, 349—350; вж. още стр. 343—344., отд. „Критика“).

Строгъ е Ботйовъ на всѣкъдѣи въ всичко: строгъ е къмъ „авторитѣ“, колкото и къмъ „глупоститѣ“, които тѣ сж пуснали на литературното пазарище, или се готвятъ да пуснатъ. Издалече още разпознава той чужда рука и затова, увѣрени сме, нѣма никой да му се сърди за слѣдната бѣлѣжка, колкото жестока, повече правдива: „г. В. Стояновъ е пристигналъ въ Браила и ще печати вече своето ненаписано още статистическо съчинение за България, на което цѣната е, споредъ както събра едно врѣме авторътъ пари въ Браила — една рубла. Това съчинение е обогатено съ много нови и интересни изслѣдвания, които г. Стояновъ има намѣрение да сънува нѣкоя нощъ. Книгата ще носи заглавие: За подлецитѣ на XIX. вѣкъ — съчинение оригинално съ прѣважно съдържание, философска и политична свѣсть, и житейска мжд-